

Korvapuusti kampanjoille

Suomessa vallitsee vaalisalaisuus. Voin kuitenkin myhäillen tunnustaa, että pressan vaalit menivät ihan mukiin. Ulkomailla yksimielisyytemme tosin kirvoittaa epäileviä lausuntoja. Haikaillaanko Suomessa kekkoslovakiaa, vain onko tämä modernia finlandisierungia?

Yksi seikka, josta olen ennenkin mesonnut, ei näissäkään vaaleissa mennyt mukiin. Ehdokkaat ja heidän taustajoukkonsa korostivat vaalikampanjan merkitystä. Ylistettiin vapaaehtoisten vaalityöntekijöiden panosta, vaikka tulos oli surkea. Poikkeuksen teki oikeastaan vain kaksi ehdokasta.

Niinistö totesi asiallisesti olevansa kiitollinen äänestäjille ja arvostavansa saamaansa tukea. Heti perään hän painotti suuren kannatuksen tuomaa vastuuta. Hän lupasi tarttua hommaan ja hoitaa sitä niin hyvin, kuin osaa. Kuten monet muistavat, Niinistö ei antanut vaalilupauksia silloinkaan, kun pyrki kansanedustajaksi. Suomalaiset arvostavat sellaista.

Ja se toinen oli Vanhasen Matti. Hävinneistä vain hän käyttäytyi suoraselkäisesti eikä väheksynyt vaalin tulosta. Kuivan natisevasta mutta asiat hallitsevasta Vanhasesta ei innostunut oikeastaan kukaan muu kuin taannoin papiksi valmistunut pappa Laaninen. Vanhanen veti vankkurinsa vakuuttavasti.

Mutta tämä kampanjoiden hulabaloo risoo. Pitävätkö puolueiden vetäjät kansalaisia ihan tollaina? Menemmekö muka äänestämään ehdokasta vain vaalikampanjan perusteella? Emmekö arvioi ehdokkaiden ja heidän taustaorganisaationsa aikaisempaa toimintaa. Emmekö ota selvää, ovatko he kohtapuolin kääntämässä takkia? Kampanjat saivat näissä vaaleissa kunnan korvapuustin.

Mehän seuraamme puolueiden ja ehdokkaiden toimintaa, mielipiteitä ja päätöksiä. Panemme merkille heidän toimilailunsa myös varsinaisen politiikan ulkopuolella. Perusteellisesti tilannetta seuraavat toimittajat auttavat meitä pistämällä ehdokkaat vaaliteissa koville. Ja faktantarkistajat seuraavat samanaikaisesti, tuleeko sammakoita.

Olen pitänyt piruuttani kirjaa valtakunnan tärkeimpien toimijoiden tekemisistä. Kehittyneen tietotekniikan aikana asioiden tarkistelu on helppoa, ja tietoja voi mukavasti jäsenellä ja tallentaa myöhempää tarkastelua varten. Ja kyllä kansalaisten muisti pelaa hyvin ilman tietotekniikkaakin.

Me kyllä muistamme eräänkin ehdokkaan tarkan taloudenpidon ja aiheettomien kulukorvausten laskuttamisen verovaroista. Muistamme myös toisen ehdokkaan kannat lentoverosta ja sen, kuinka hän ympäristöministerinä lenteli viikonlopun aikana pariin otteeseen edestakaisin mantereelta toiselle. Ja kolmannen stalinistiset vallankumoussuunnitelmat. Ja jos ei muista, on helppo tarkistaa.

En ainakaan minä eivätkä muutkaan tuntemani ihmiset äänestä kampanjoinnin perusteella. Toreilla ja tupailloissa esitetyt lupaukset ja iskulauseet ovat sitä paitsi järjestään päättömiä. Eihän sellaiseen soopaan voi uskoa, ei edes vaikka saisi mukiin tai muoviämpäriin.

On vaan todettava Vanhasen tapaan, että tämä oli niiden kansalaisten tahto, jotka halusivat tahtonsa ilmaista. Näillä mennään. Huoltoaseman baarissa meuhkaaville nukkuvien puolueen surkimuksille voi möläyttää päin naamaa, että mielipiteesi on kuin pieru saharassa.

On mieluista toivottaa Tasavallan Presidentille menestystä ja kykyä hoitaa hommat.

pajen